

ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - ВЕТОВО



НАРЕДБА

№16

ЗА ОПРЕДЕЛЯНЕ РАЗМЕРА НА МЕСТНИТЕ ДАНЪЦИ НА ТЕРИТОРИЯТА НА ОБЩИНА ВЕТОВО

(Настоящата наредба е приета на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация, във връзка с чл. 1, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси с Решение №252 по Протокол № 19 от 27.11.2020 г. на Общински съвет – Ветово; изм. и доп. с Решение № 761 по Протокол №66 от 28.04.2023 г. на Общински съвет – Ветово; изм. и доп. с Решение № 806 по Протокол №70 от 31.07.2023 г. на Общински съвет – Ветово; изм. и доп. с Решение № 240 по Протокол №24 от 23.12.2024 г. на Общински съвет – Ветово; изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025 г. на Общински съвет – Ветово;)

Глава първа

Общи положения

Чл. 1. С тази наредба се уреждат отношенията, свързани с определяне размерите на местните данъци на територията на община Ветово.

Чл. 2. В общинския бюджет постъпват следните местни данъци:

1. Данък върху недвижимите имоти;
2. Данък върху наследствата;
3. Данък върху даренията;
4. Данък при възмездно придобиване на имущества;
5. Данък върху превозните средства;
6. Патентен данък.
7. Туристически данък.
8. данък върху таксиметров превоз на пътници;
9. други местни данъци, определени със закон;

Чл. 3. (1) Размерите на местните данъци по чл. 2 се определят с тази наредба при условията, по реда и в границите, определени в Закона за местните данъци и такси;

(2) Когато до края на предходната година общинския съвет не е определил размера на местните данъци за текущата година, местните данъци се събират на базата на действащия размер към 31 декември на предходната година;

(3) Не се допускат изменения в приетите от общинския съвет размер и начин на определяне на местните данъци в течение на годината.

Чл. 3а (нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025 г.)

(1) Данъчните декларации се подават от данъчно задължените лица или от техните законни представители по образец, одобрен от министъра на финансите, който се обнародва в "Държавен вестник".

(2) Данъчните декларации по ал. 1 могат да се подават и по електронен път по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, включително чрез Единния портал за достъп до електронни услуги, поддържан от Министерството на електронното управление на адрес www.egov.bg.

Чл. 4. Местните данъци се заплащат в брой в касите на общинската администрация или безкасово по съответната сметка.

Чл. 5. (1) Установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служители на общинската администрация, определени със заповед на кмета на общината, по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред.

(2) Невнесените в срок данъци по този закон се събират заедно с лихвите по Закона за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания. Принудителното събиране се извършва от публични изпълнители по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс или от съдебни изпълнители по реда на Гражданския процесуален кодекс.

Чл. 6. Общинският съвет определя условията и реда за информиране и обсъждане с гражданите и бизнеса на предложения за определяне размерите на местните данъци.

Глава втора

Местни данъци

Раздел I

Данък върху недвижимите имоти

Чл. 7. (1) С данък върху недвижимите имоти се облагат разположените на територията на страната сгради и самостоятелни обекти в сгради, както и поземлените имоти, разположени в строителните граници на населените места и селищните образувания,

и поземлените имоти извън тях, които според подробен устройствен план имат предназначението по чл. 8, т. 1 от Закона за устройство на територията и след промяна на предназначението на земята, когато това се изисква по реда на специален закон.

(2) Не се облагат с данък поземлените имоти, заети от улици, пътища от републиканската и общинската пътни мрежи и железопътната мрежа, до ограничителните строителни линии. Не се облагат с данък и поземлените имоти, заети от водни обекти, държавна и общинска собственост.

(3) Не се облагат с данък земеделските земи и горите, с изключение на застроените земи - за действително застроената площ и прилежащия ѝ терен.

(4) Не се облагат с данък недвижимите имоти с данъчна оценка съгласно размерите посочени в чл. 10, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 8. (1) Данъчно задължени лица са собствениците на облагаеми с данък недвижими имоти.

(2) Собственикът на сграда, построена върху държавен или общински поземлен имот, е данъчно задължен и за този имот или съответната част от него.

(3) При учредено вещно право на ползване данъчно задължен е ползвателят.

(4) При концесия данъчно задължен е концесионерът. При концесия за добив данъчно задължено лице е собственикът, с изключение на случаите, при които в полза на концесионера е учредено вещно право на ползване върху поземления имот или съответната част от него.

(5) За имот - държавна или общинска собственост, данъчно задължено е лицето, на което имотът е предоставен за управление.

Чл. 9. (1) Когато върху облагаем недвижим имот правото на собственост или ограниченото вещно право на ползване е притежание на няколко лица, те дължат данък съответно на частите си.

(2) Всеки от съсобствениците на имота, съответно от съпритежателите на ограниченото вещно право на ползване, може да плати данъка за целия имот за сметка на останалите.

Чл. 10. (1) Данъкът върху недвижимите имоти се заплаща:

1. в брой в касите на общината, находящи се както следва:

- гр. Ветово, ул. „Трети март“ №2;
- Кметство Глоджево, Кметство Сеново, Кметство Смирненски, Кметство Писанец, Кметство Кривня;

2. по банков път – по банковата сметка на общината;

3. с пощенски запис.

4. в касите на Изипей (Easy pay);

5. (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025 г.*) по електронен път чрез Единния портал за достъп до електронни услуги, поддържан от Министерството на електронното управление на адрес www.egov.bg.

Чл. 11. Редът и сроковете за деклариране на недвижимо имущество, начина на изчисляване на данъчната основа за начисляване на данъка, и реда за ползване на данъчни облекчения, са определени в чл. 14 и сл. от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 12 (1) Данъкът върху недвижимите имоти се плаща в сроковете, посочени в чл. 28, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(2) На предплатилите за цялата година в срока по чл. 28, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси се прави отстъпка от 5 на сто.

Чл. 13. Данъкът се заплаща независимо дали недвижимите имоти се използват или не.

Чл. 14. От заплащане на данък се освобождават лицата за имотите, определени в чл. 24 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 15. Данъкът върху недвижимите имоти постъпва в приход на бюджета на общината.

Чл. 16. (*изм. и доп. с Решение № 240 по Протокол №24 от 23.12.2024 г.*) Размерът на данъка върху недвижимите имоти се определя в размер на 2,5 на хиляда върху данъчната

оценка на недвижимия имот.

Чл. 17. Данъчната оценка на недвижимите имоти на гражданите се определя по норми съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, в зависимост от вида на имота, местонахождението, площта, конструкцията и овехтяването и се съобщава на данъчно задължените лица.

Чл. 18. (1) (изм. и доп. с Решение № 761 по Протокол №66 от 28.04.2023 г.) Данъчната оценка на недвижимите имоти на предприятията е по-високата между отчетната им стойност и данъчната оценка съгласно Приложение №2, а за жилищните имоти на предприятията - данъчната им оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(2) Данъчната оценка на недвижимите имоти, върху които е учредено право на ползване на предприятие, е отчетната им стойност по баланса на собственика или данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси, а за жилищните имоти - данъчната оценка съгласно приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(3) Данъчната оценка на имотите по чл.11, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, върху които са построени сгради на лица, различни от собственика на поземления имот, се определя съгласно нормите по приложение № 2 от Закона за местните данъци и такси.

(4) При липса на счетоводни данни данъчната оценка се определя от служител на Отдел „Местни данъци и такси“ за сметка на данъчно задълженото лице. Данъчната оценка се определя от служител на общинската администрация и при наличие на счетоводни данни, определени в нарушение на приложимото счетоводно законодателство. Определянето на данъчната оценка се извършва по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Чл. 19 Данъкът се определя от служител на Отдел „Местни данъци и такси“ по местонахождението на недвижимия имот и се съобщава на данъчно задълженото лице или на негов законен представител.

Чл. 20. (1) (изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) Данъкът се определя върху данъчната оценка на недвижимите имоти по чл.10, ал.1 от Закона за местните данъци и такси към 1 януари на годината, за която се дължи, и се съобщава на лицата до 1 март на същата година.

(2) При промяна на данъчната оценка на имота през годината данъкът се определя върху новата оценка от месеца, следващ месеца на промяната. В случаите на промяна от общинския съвет на границите на зоните в населените места и категориите на вилните зони или на населените места, данъкът се определя върху новата данъчна оценка от 1 януари на следващата година.

(3) (нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) Алинея 2, изречение първо не се прилага за нежилищните имоти, които са собственост на предприятията или върху които им е учредено ограничено вещно право на ползване.

Чл. 21. (1) За имот, който е основно жилище, данъкът се дължи с 50 на сто намаление.

(2) За имот, който е основно жилище на лице с намалена работоспособност от 50 до 100 на сто, данъкът се дължи със 75 на сто намаление.

(3) В случай че е установено деклариране на повече от едно основно жилище, облекченията по ал. 1 и 2 не се прилагат и данъкът, определен по чл. 16, се дължи в пълен размер за всяко от жилищата и за периода, в който едновременно са декларирани като основни жилища.

(4) (нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) Лицата предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл. 14, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 22. (изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) Условие за определяне на данъка е наличието на подадена декларация и/или информация, постъпила/-и

по реда на чл. 14, чл. 15, ал. 3 - 7 и чл. 51 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 23. При промяна на обстоятелство, което има значение за определяне на данъка, лицата по чл. 21 предявяват правото си за ползване на данъчно облекчение чрез данъчна декларация, която подават в срока по чл.14, ал.1 от Закона за местните данъци и такси.

Раздел II

Данък върху наследствата

Чл. 24. (1) С данък върху наследствата се облагат наследените по закон или по завещание имущества в страната или в чужбина на български граждани, както и имуществовата в страната на чуждите граждани.

(2) Имуществовата на лица без гражданство се облагат като имущества на български граждани, ако постоянното им местопребиваване е на територията на страната.

Чл. 25. (1) Наследственото имущество включва притежаваните от наследодателя движими и недвижими вещи и права върху такива вещи, както и другите му имуществени права, вземания и задължения към момента на откриване на наследството, освен ако със закон е предвидено друго.

(2) Като наследствено се облага и имуществоото, което се получава в случай на смърт на наследодателя непосредствено от трето лице въз основа на сключен от наследодателя договор.

(3) Алинея 2 не се прилага, ако договорът е сключен в изпълнение на задължение по закон.

Чл. 26. (1) Данъкът върху наследството се заплаща от наследниците по закон или по завещание, както и от заветниците.

(2) Данък върху наследството не се заплаща от преживелия съпруг и от наследниците по права линия без ограничения.

Чл. 27. (1) При откриване на наследство данъчно задължените лица по чл.24 или техните законни представители са длъжни в срок от 6 месеца да подадат декларация по чл.32 от Закона за местните данъци и такси в общината по последното местожителство на наследодателя, а ако последният е имал местожителство в чужбина – по местонахождението на по-голямата част от имуществоото му в страната.

(2) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) В случай че не е подадена данъчна декларация по ал. 1, след изтичането на срока по ал. 1, служител по чл. 5, ал. 1 образува партия за наследения недвижим имот въз основа на данните, налични в общината и в регистъра на населението.

Чл. 28. Наследственото имущество, с изключение на освободеното от данък, се оценява съгласно чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 29. (1) Облагаемата наследствена маса се разделя на наследствени дялове, като за всеки наследник се определя дял по реда на Закона за наследството .

(2) Наследствените дялове се увеличават, съответно намаляват, със стойността на заветите, оценени по реда на чл.33 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 30. Данъкът се определя поотделно за всеки наследник или заветник, както следва:

1. за братя и сестри и техните деца – **0,7** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.;
2. за лица, извън посочените в т. 1 - **5** на сто за наследствен дял над 250 000 лв.

Чл. 31. Освобождават се от данък върху наследство имущества определени в чл.38 и чл.39 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 32. Данъкът се определя и се съобщава на всеки наследник или заветник поотделно по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

Раздел III

Данък при придобиване на имущества по дарение и по възмезден начин

Чл. 33. (1) Обект на облагане с данък са имущества, придобити по дарение, както и недвижимите имоти, ограничените вещни права върху тях и моторните превозни средства, придобити по възмезден начин.

(2) Подлежат на облагане с данък в размер на данък дарение и безвъзмездно придобитите по друг начин имущества, както и погасените чрез опрощаване задължения.

(3) Алинея 1 не се прилага за моторни превозни средства, внесени в страната като нови.

(4) Алинея 2 не се прилага, ако прехвърлянето е в изпълнение на задължение по закон или въз основа на акт на Министерския съвет за безвъзмездно предоставяне на имущества на инвеститори по приоритетни инвестиционни проекти.

(5) Не се облагат с данък имущества, придобити по дарение между роднини по права линия и между съпрузи.

(6) Данък при възмездно придобиване на имущества се дължи и при придобиване на недвижими имоти и ограничени вещни права върху тях по давност.

Чл. 34. Данъкът се заплаща от лицата по чл.45 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 35. Основа за определяне на данъка е оценката на имуществото в левове към момента на прехвърлянето. а при придобиване по давност - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

Чл. 36. (1) При дарение на имущество, както и в случаите по чл.44, ал.2 от Закона за местните данъци и такси, данъкът се начислява върху оценката на прехвърляното имущество в размер на:

а) **0,7** на сто - при дарение между братя и сестри и техните деца;

б) **3,3** на сто - при дарение между лица извън посочените в буква "а".

(2) При възмездно придобиване на имущество данъкът е в размер **2,6** на сто върху оценката на прехвърляното имущество, а при замяна - върху оценката на имуществото с по-висока стойност.

(3) При делба на имущество, когато притежаваният преди делбата дял се уголемява, данъкът се начислява върху превишението.

Чл. 37. Освобождават се от данък придобитите имущества по чл.48 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 38. (1) Данъкът се заплаща в общината по местонахождението на недвижимия имот, а в останалите случаи - по постоянния адрес, съответно по седалището на данъчно задълженото лице. Лицата, които нямат постоянен адрес, заплащат данъка по настоящия си адрес.

(2) Данъкът се заплаща при прехвърлянето на недвижимия имот, ограничените вещни права върху недвижим имот и моторните превозни средства, а в останалите случаи - в двумесечен срок от получаване на имуществото, след подаване на декларация по чл. 49, ал.3 от Закона за местните данъци и такси. А в случаите по чл. 44, ал. 3 от Закона за местни данъци и такси - към момента на издаване на акта, удостоверяващ правото на собственост, който подлежи на вписване.

(3) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) При безвъзмездно придобиване на имущество, с изключение на случаите по ал. 2, лицата, получили имущество, подават декларация за облагането му с данък и заплащат данъка в двумесечен срок от получаването му.

(4) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Декларация по ал. 3 не се подава в случаите по чл. 44, ал. 5 и 6 и чл. 48, ал. 1, т. 5, 6, 8 и 9 от Закона за местните данъци и такси, както и за получени и предоставени дарения от юридически лица с нестопанска цел за осъществяване на общественополезна дейност.

Чл. 38а. (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) В едномесечен срок от получаване на уведомлението по чл. 51, ал. 1 от Закона за местните данъци и такси

общински служител по чл. 5, ал. 1 определя годишния данък за прехвърлените, учредените, изменените или прекратените вещни права върху недвижимите имоти въз основа на данъчната оценка, послужила за определяне на данъка по този раздел, и уведомява данъчно задължените лица.

Раздел IV

Данък върху превозните средства

Чл. 39. С данък върху превозните средства се облагат:

1. превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България;

2. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) корабите, вписани в регистровите книги на малките и на големите кораби от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме;

3. въздухоплавателните средства, вписани в държавния регистър на Република България за гражданските въздухоплавателни средства.

Чл. 40. Данъкът се заплаща от собствениците на превозните средства.

Чл. 41. (1) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Размерът на данъка се определя от служител на общинската администрация и се съобщава на данъчно задълженото лице, както следва:

1. за превозните средства, регистрирани за движение по пътната мрежа в Република България – въз основа на данните от регистъра на пътните превозни средства, поддържан от Министерството на вътрешните работи;

2. за корабите – въз основа на данните от регистъра на корабите, плаващи под българско знаме, поддържан от Изпълнителна агенция "Морска администрация".

(2) Ако превозното средство е придобито по наследство, или е собственост на повече от едно лице, или собственикът/собствениците няма/нямат постоянен адрес на територията на страната, или са налице основания за ползване на данъчни облекчения по реда на чл. 59, ал. 4 от Закона за местните данъци и такси, или са налице основания за предявяване на право на освобождаване от данък, собствениците подават данъчна декларация в сроковете и по реда на чл. 54, ал. 4 и сл. от Закона за местните данъци и такси.

(3) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато собствениците на превозни средства нямат постоянен адрес, съответно седалище на територията на страната, декларации се подават пред общината по регистрацията на превозното средство.

(4) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Собствениците на превозни средства предявяват правото си на освобождаване от данък или за ползване на данъчно облекчение с данъчната декларация по ал. 4 или с подаване на нова данъчна декларация.

(5) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Служител по чл. 5, ал. 1 на общинската администрация може да изисква документи, удостоверяващи факти и обстоятелства, имащи значение за данъчното облагане.

(6) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Подадената декларация от един от съсобствениците ползва останалите съсобственици.

(7) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато липсват данни за годината на производство на превозното средство, за такава се приема годината на първата му регистрация.

(8) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато няма налична информация в общината за платения данък по чл. 44 от Закона за местните данъци и такси, собственикът представя документ за платения данък при придобиването на декларираното превозно средство, а в случаите по чл. 168 от Закона за данък върху добавената стойност – документ, удостоверяващ внасянето на данъка върху добавената стойност.

(9) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато в свидетелството за регистрация на седлови влекач и влекач за ремарке липсват данни за

допустимата максимална маса на състава от превозни средства, в декларацията по ал. 2 се посочва допустимата максимална маса на състава от превозни средства, определена от производителя.

(10) (нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) При установяване на допълнителни обстоятелства, които са от значение за определяне размера на данъка, дължимият данък се определя от служител по чл. 5, ал. 1 на общинската администрация и се съобщава на лицето.

Чл. 42. (1) За леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5т. годишният данък се състои от два компонента – имуществен и екологичен, и се определя по следната формула:

$$\text{ГДПС} = \text{ИмК} \times \text{ЕК},$$

където:

ГДПС е годишният размер на данъка върху превозните средства за леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т;

ИмК е имуществен компонент, който се определя по реда на т.1;

ЕК е екологичен компонент, който се определя по реда на т.2;

1. имущественият компонент се определя от стойността на данъка в зависимост от мощността на двигателя, коригирана с коефициент в зависимост от годината на производство на автомобила, по следната формула:

$$\text{ИмК} = \text{СкW} \times \text{Кгп},$$

където:

СкW = Разценки съобразно мощността на двигателя:

а) до 55 kW включително – от 0,34 за 1 kW;

б) над 55 kW до 74 kW включително – от 0,54 за 1 kW;

в) над 74 kW до 110 kW включително – от 1,10 за 1 kW;

г) над 110 kW до 150 kW включително – от 1,23 за 1 kW;

д) над 150 kW до 245 kW включително – от 1,60 за 1 kW;

е) над 245 kW – от 2,10 за 1 kW;

Кгп = Коригиращ коефициент според годината на производство на автомобила

Брой на годините на производство включително годината на производство	коефициент
Над 20 години	1,1
Над 15 до 20 години включително	1
Над 10 до 15 години включително	1,3
Над 5 до 10 години включително	1,5
До 5 години включително	2,3

2. (изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) екологичният компонент, в зависимост от екологичната категория на автомобила, се определя както следва:

екологична категория	коефициент
Без екологична категория,	1.1
„Евро 1“	1.1
„Евро 2“	1.1
„Евро 3“	1
„Евро 4“	0.8
„Евро 5“	0.6
„Евро 6“ и „EEV“	0.4

(2) Данъкът за ремаркета на леки и товарни автомобили с технически допустима максимална маса не повече от 3,5 т. е в следните размери:

1. товарно ремарке – 5 лв.

2. къмпинг ремарке – 15 лв.

(3) Данъкът за мотопеди е в размер 10 лв. а за мотоциклети, както следва:

1. до 125 куб. см включително – **12** лв.
2. над 125 до 250 куб. см включително – **25** лв.
3. над 250 до 350 куб. см включително – **35** лв.
4. над 350 до 490 куб. см включително – **50** лв.
5. над 490 до 750 куб. см включително – **75** лв.
6. над 750 куб. см – **100** лв.

(4) (изм. и доп. с Решение № 761 по Протокол №66 от 28.04.2023 г.) Данъкът за триколесно превозно средство на база общото тегло е както следва:

1. до 400 кг включително – **4** лв.
2. над 400 кг – **6** лв.

(5) Данъкът за автобуси се определя в зависимост от броя на местата за сядане:

1. до 22 места, вкл. мястото на водача – **100** лв.
2. над 22 места, вкл. мястото на водача – **200** лв.

(6) Данъкът за товарен автомобил с технически допустима максимална маса над 3,5 тона, но не повече от 12 тона, е в размер на 15 лв. за всеки започнати 750 кг товароносимост.

(7) Данъкът за седлови влекач и влекач за ремарке се определя в зависимост от допустимата максимална маса на състава от превозни средства, от броя на осите и вида на окачването на влекача, посочени в свидетелството за регистрация на влекача, както следва:

Брой оси на седловия влекач/вleckача за ремарке	Допустима максимална маса на състава от превозни средства, посочена в свидетелството за регистрация на влекача (в тона):		Данък (в лева)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	-	18	10	30
	18	20	30	70
	20	22	70	160
	22	25	210	400
	25	26	400	750
	26	28	400	750
	28	29	400	750
	29	31	450	850
	31	33	850	1300
	33	38	1300	1900
	38	-	1900	2100

Б) с три и повече оси	36	38	800	1700
	38	40	1200	1900
	40	-	1900	3000

(8) Данъкът за специализирани строителни машини (бетоновози, бетон-помпи и други), автокранове, специализирани ремаркета за превоз на тежки или извънгабаритни товари и други специални автомобили, без тролейбусите, е в размер от **100 лв.**

(9) (изм. и доп. с Решение № 761 по Протокол №66 от 28.04.2023 г.) Данъкът за автокранове с товароподемност над 40 тона е в размер на **200 лева.**

(10) Данъкът за трактори е в размери, както следва:

1. от 11 kW до 18 kW включително – **10 лв.**

2. над 18 kW до 37 kW включително – **17 лв.**

3. над 37 kW – **20 лв.**

(11) Данъкът за други самоходни машини е в размер **45 лв.**

(12) (изм. с Решение № 806 по Протокол №70 от 31.07.2023 г.) Данъкът за моторни шейни и четириколесни превозни средства, определени в чл. 4 от Регламент (ЕС) № 168/2013, е в размер на **50 лв.**

(13) Данъкът за товарни автомобили с допустима максимална маса над 12 т. се определя в зависимост от допустимата максимална маса, броя на осите и вида на окачването, както следва:

Брой оси на моторното превозно средство	Допустима максимална маса		Данък (в лв.)	
	равна или повече от	по-малка от	задвижваща ос/оси с пневматично или с окачване, прието за еквивалентно на пневматичното	други системи за окачване на задвижващата ос/оси
А) с две оси	12	13	50	95
	13	14	95	240
	14	15	240	400
	15	-	400	750
Б) с три оси	15	17	95	265
	17	19	265	300
	19	21	300	480
	21	23	480	780
	23	-	780	1100
В) с четири оси	23	25	480	500
	25	27	500	850
	27	29	850	1350
	29	-	1350	2000

Чл. 43. Данъкът за плавателните средства е в размер, както следва:

1. (изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.) 1. за малките кораби по чл. 34, ал. 2 от Кодекса на търговското корабоплаване, без яхтите, джетовите и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечения – в размер на 3 лв. за всеки

започнат бруто тон;

2. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) за големите кораби по чл. 34, ал. 3 от Кодекса на търговското корабоплаване, без яхтите и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение, влекачите и тласкачите – в размер на 3 лв. за всеки започнат бруто тон до 40 бруто тона включително, и в размер на 0,30 лв. за всеки започнат бруто тон над 40 бруто тона;

3. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) за джетове – 100 лв. за брой;

4. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) за ветроходните и моторните яhti и другите плавателни средства за спорт, туризъм и развлечение - в размер 60 лв. за всеки започнат бруто тон;

5. (*отм. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*)

6. за влекачи и тласкачи - в размер 0,42 лв. за киловат;

7. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) за речни несамоходни плавателни съдове - в размер 1 лв. за тон пълна товароподемност (дедудейт).

Чл. 44. Данъкът за гражданските въздухоплавателни средства е в размер, както следва:

1. за самолети в експлоатация с валиден сертификат за летателна годност и за вертолети – 40 лв. за всеки започнат тон максимално летателно тегло;

2. за параплан – 12 лв.

3. за делтаплан – 12 лв.

4. за мотоделтаплан - 20 лв.

5. за свободен балон – 30 лв.

6. за планер – 30 лв.

Чл. 45. Освобождават се от данък превозните средства по чл.58 от Закона за местните данъци и такси.

Чл. 46. (1) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) За мотопеди и мотоциклети с мощност на двигателя до 74 kW включително, и съответстващи на екологична категория "Евро 4" данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на екологични категории, по-високи от "Евро 4" – с 60 на сто намаление от определения по чл. 42, ал. 3 данък.

(2) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) За автобусите, товарните автомобили, с технически допустима максимална маса над 3,5 т, влекачите за ремарке и седловите влекачи с двигатели, съответстващи на екологична категория "Евро 4", данъкът се заплаща с 20 на сто намаление, а за съответстващите на "Евро 5", "Евро 6" и "EEV" – с 50 на сто намаление от определения по чл. 42, ал. 5, 6, 7 и 13 данък.

(3) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) За автобуси, извършващи обществен превоз на пътници по редовни автобусни линии в градовете и в слабонаселените планински и гранични райони, които се субсидират от общините, данъкът се заплаща в размер 10 на сто от размера, определен по реда на чл. 42, ал. 5 при условие, че не се използват за други цели.

(4) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато в регистъра по чл. 54, ал. 1, т.1 от Закона за местните данъци и такси няма данни за екологичната категория на моторното превозно средство, се приема, че превозното средство е без екологична категория.

Чл. 47. (1) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Данъкът върху превозните средства се плаща на две равни вноски в следните срокове: до 30 юни и до 31 октомври на годината, за която е дължим, като на предплатилите до 30 април за цялата година се прави отстъпка 5 на сто.

(2) За превозните средства, придобити или регистрирани за движение през текущата година, данъкът се плаща в двумесечен срок от датата на придобиването им, съответно на регистрацията им за движение, в размер 1/12 част от годишния данък за всеки месец до края на годината, включително месеца на придобиването, съответно на регистрацията им за движение.

(3) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Извън предвидените случаи, при промяна на обстоятелство, имащо значение за определяне на данъка, данъчното задължение се изменя от началото на месеца, следващ месеца, през който е настъпила промяната.

Чл. 48 Данъкът се внася в приход на бюджета на общината по постоянния адрес, съответно седалището на собственика, а в случаите по чл. 54, ал. 5 от Закона за местните данъци и такси – в приход на общината по регистрацията на превозното средство.

Раздел V

Патентен данък

Чл. 49. (1) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Физическо лице, включително едноличен търговец, което извършва дейности, посочени в приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси (патентни дейности) се облага с годишен патентен данък за доходите от тези дейности, при условие че:

1. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) оборотът на лицето за предходната година не превишава 100 000 лв., и

2. лицето не е регистрирано по Закона за данък върху добавената стойност, с изключение на регистрацията при доставки на услуги по чл. 97а и за вътреобщностно придобиване по чл. 99 и чл. 100, ал. 2 от същия закон.

(2) За извършваната патентна дейност лицата по ал. 1 не се облагат по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) Лицата по ал.1 прилагат разпоредбите за данъците, удържани при източника, и за облагане на разходите по чл. 204, т. 2 на Закона за корпоративното подоходно облагане.

Чл. 50. (1) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато в рамките на 12 последователни месеца едно физическо лице е прекратило патентна дейност и/или е образувало ново предприятие, което извършва патентна дейност, и сумарният оборот на двете предприятия е повече от 100 000 лв. за 12 последователни месеца, за новообразуваното предприятие не се прилага чл.49. В този случай за текущата данъчна година новообразуваното предприятие се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(2) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато в рамките на текущата данъчна година оборотът на лицето превиши 100 000 лв. или лицето се регистрира по Закона за данък върху добавената стойност, лицето се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(3) В случаите по ал. 1 и 2 патентният данък за текущата година е дължим до края на тримесечието, предхождащо тримесечието, през което са възникнали обстоятелствата по ал. 1 и 2.

(4) В случаите по ал. 1 и 2 дължимият, съответно внесеният, данък се приспада от годишното данъчно задължение по реда на Закона за данъците върху доходите на физическите лица.

(5) По искане на лицето общината издава удостоверение за дължимия размер на патентния данък, за което не се заплаща такса.

(6) Когато в рамките на текущата данъчна година лицето се дерегистрира по Закона за данък върху добавената стойност, то се облага по общия ред на Закона за данъците върху доходите на физическите лица за цялата данъчна година.

Чл. 51. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) За целите на патентния данък се определят зони съгласно Приложение №1 от тази Наредба.

Чл. 52. (1) Патентният данък се дължи за всяка от упражняваните дейности поотделно съгласно приложение №4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси.

(2) Лицата, които осъществяват патентна дейност в повече от един обект, дължат данък за всеки обект поотделно.

(3) Когато патентната дейност започва или се прекратява през течение на годината, с изключение на дейностите, посочени в т.1 и 2 на приложение №4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, данъкът се определя пропорционално на броя на тримесечията на извършване на дейността, включително тримесечието на започване или прекратяване на дейността.

(4) Когато в рамките на една патентна дейност, с изключение на дейностите, посочени в т. 1 и 2 на приложение №4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, през течение на годината се промени обстоятелство във връзка с определяне размера на данъка, размерът на данъка до края на годината, включително за тримесечието на промяната, се определя на базата на размера на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(5) Когато в рамките на една патентна дейност от посочените в т. 1 и 2 на приложение №4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси през течение на годината се промени обстоятелство, което води до определяне на патентния данък в по-висок размер, за данъчната година се дължи по-високият размер на данъка, определен съобразно промените в обстоятелствата.

(6) Лицата, които осъществяват в един обект едновременно патентните дейности по т. 3 и 31 от Приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, дължат данък само за дейността по т. 3 от приложение №4.

(7) При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец и продължаване на дейността приобретателят дължи данък от тримесечието, следващо тримесечието на прехвърлянето, а прехвърлителят - включително за тримесечието на прехвърлянето, и за дейностите, посочени в т.1 и 2 на Приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси.

(8) Доходите от дейности, които не са посочени в приложение №4 към Глава втора, раздел V от Закона за местните данъци и такси, се облагат по общия ред на закона за данъците върху доходите на физическите лица.

Чл. 53. (1) Данъчно задължените лица, които подлежат на облагане с патентен данък, могат да ползват данъчни облекчения в следната поредност:

1. физическите лица, включително едноличните търговци, с 50 и с над 50 на сто намалена работоспособност, определена с влязло в сила решение на компетентен орган, ползват намаление на патентния данък в размер 50 на сто, ако извършват дейността лично и не наемат работници за тази дейност през цялата данъчна година;

2. физическите лица, включително едноличните търговци, които извършват с личен труд през цялата данъчна година два или три вида патентна дейност от посочените в т. 1 - 36 от Приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат патентен данък само за тази дейност, за която определеният данък е с най-висок размер; за извършване на повече от три дейности облекчението не се прилага.

3. *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* физическите лица, включително едноличните търговци, които са пенсионери и извършват патентна дейност, посочена в т. 5, 6, 8 - 15, 18 - 20, 25, 27 - 29 и 31 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответната дейност, ако извършват дейността лично и не наемат работници през цялата данъчна година;

4. *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* лицата, които използват работно място за обучение на чираци по смисъла на Закона за занаятите и извършват патентна дейност от посочените в т. 10, 12 и 13 на приложение №4 към Глава втора, раздел VI от Закона за местните данъци и такси, заплащат 50 на сто от определения патентен данък за съответното работно място; намалението се ползва, при условие че към декларацията по чл.54 е приложено копие от удостоверение за вписване в регистъра на чираците, издадено от съответната регионална занаятчийска камара.

(2) Независимо от чл. 52, ал. 4 данъчното облекчение по ал. 1, т. 1 се ползва за цялата данъчна година, през която настъпва неработоспособността или изтича срокът на валидност на решението.

Чл. 54. (1) Лицата, които подлежат на облагане с патентен данък, подават данъчна декларация по образец, в която декларират обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, до 31 януари на текущата година. В случаите на започване на дейността след тази дата данъчната декларация се подава непосредствено преди започването на дейността.

(2) Лицата, които до 31 януари на текущата година са подали данъчната декларация по ал. 1 и в същия срок заплатят пълния размер на патентния данък, определен съгласно декларираните обстоятелства, ползват отстъпка 5 на сто.

(3) Лицата декларират с декларация по ал. 1 и всички промени в обстоятелствата, свързани с определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство. При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на прехвърлянето.

(4) Лицата подават данъчна декларация по ал. 1 и за възникването на обстоятелствата по чл. 50, ал. 1 и 2 през съответния период. Данъчната декларация се подава в срок до края на месеца, следващ месеца, през който са възникнали обстоятелствата по чл. 50, ал. 1 и 2.

Чл. 55. (1) Данъчните декларации по чл. 54 се подават в общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец.

(2) Когато данъчната декларация на чуждестранно физическо лице се подава чрез пълномощник с постоянен адрес в страната, подаването се извършва в общината, където е постоянният адрес на пълномощника.

(3) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Извън случаите по ал. 1 и 2 данъчната декларация се подава в Столичната община.

(4) (*нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Приема се, че дейността не се извършва от постоянно място, когато промяната през годината на местонахождението на обекта, от който се извършва дейността, води до промяна в размера на данъка.

Чл. 56. (1) Патентният данък се внася на четири равни вноски, както следва:

1. за първото тримесечие - до 31 януари;
2. за второто тримесечие - до 30 април;
3. за третото тримесечие - до 31 юли;
4. за четвъртото тримесечие - до 31 октомври.

(2) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Когато възникне задължение за внасяне на патентния данък през годината, дължимата част от данъка за текущото тримесечие се внася в 7-дневен срок от датата на подаване на декларацията по чл. 54, а когато декларация не е подадена - в 7-дневен срок от изтичане на срока за подаване на декларацията.

(3) (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Патентният данък се внася в приход на общината, на територията на която се намира обектът, в който се извършва патентна дейност, а когато патентната дейност не се извършва в обект или не се извършва от постоянно място – в приход на общината, където е постоянният адрес на физическото лице, включително на едноличния търговец. В случаите по чл. 55, ал. 2 данъкът се внася в приход на общината по постоянния адрес на пълномощника.

Чл. 57. (*изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.*) Лицата по чл. 49, ал.1 заплащат патентен данък в размерите посочени в Приложение №2 от тази наредба.

Раздел VI

Туристически данък

Чл. 58. (1) С туристически данък се облагат нощувките.

(2) Данъчно задължени са лицата, предлагащи нощувки.

(3) Лицата по ал. 2 внасят данъка в приход на бюджета на общината по

местонахождение на местата за настаняване по смисъла на Закона за туризма.

(4) Данъкът задължително се посочва отделно в документа, издаден от данъчно задълженото лице към лицето ползващо нощувка.

(5) *(изм. и доп. с Решение № 761 по Протокол №66 от 28.04.2023 г.)* Лицата по ал. 2 подават декларация по образец до 31 януари на всяка година за облагане с туристически данък за предходната календарна година.

Чл. 59. (1) *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* Размерът на дължимия туристически данък за територията на община Ветово се определя, както следва:

1. В категоризирани места за настаняване клас А и клас Б:

- а) категория 1 звезда – 0,60 лв. за нощувка;
- б) категория 2 звезди - 0.80 лв. за нощувка;
- в) категория 3 звезди - 1.00 лв. за нощувка;
- г) категория 4 звезди - 1.00 лв. за нощувка;
- д) категория 5 звезди - 1.00 лв. за нощувка.

2. В регистрирани места за настаняване клас В - 0.60 лв. за нощувка.

(2) Размерът на дължимия данък за календарния месец се определя от служител на Отдел „Местни данъци и такси“ въз основа на данни от Единната система за туристическа информация, поддържана от Министерството на туризма, като броят на предоставените нощувки за месеца се умножи по размера на данъка по ал. 1.

(3) Дължимият данък по ал. 2 се внася от данъчно задължените лица до 15-то число на месеца, следващ месеца, през който са предоставени нощувките.

Чл. 60. Приходите от туристическия данък се разходват за мероприятия по чл. 11, ал. 2 от Закона за туризма.

Раздел VII

Данък върху таксиметров превоз на пътници

Чл. 61. (1) *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* Данъчно задължените лица, посочени в този раздел, се облагат с данък върху таксиметров превоз на пътници за извършваната от тях или от тяхно име дейност по таксиметров превоз на пътници.

(2) *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* Данъчно задължени лица по този раздел са превозвачите, притежаващи удостоверение за регистрация, издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" и разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници, издадено от Кмета на Община Ветово по Закона за автомобилните превози.

(3) Данъчно задължените лица получават издаденото разрешение по чл. 24 а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози след подаване на данъчна декларация по образец за дължимия данък, в която са посочени обстоятелствата, свързани с определянето му.

(4) Данъчно задължените лица подават данъчна декларация за всички промени в обстоятелствата, които имат значение за определянето на данъка, в 7-дневен срок от настъпването на съответното обстоятелство.

(5) *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* При прехвърляне на предприятието на едноличен търговец данъчна декларация се подава и от прехвърлителя, и от приобретателя в 7-дневен срок от датата на вписване на прехвърлянето в търговския регистър към Агенция по вписванията.

Чл. 62. (1) *(изм. и доп. с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025г.)* Годишният данък върху таксиметров превоз на пътници се определя в размер на 300 лв. Общинският съвет може в срок до 31 октомври на текуща година да определи нов годишен размер на данъка за следващата година, като в случай че това не бъде направено, данъкът за следващата година се събира на базата на действащия размер за предходната година.

(2) Данъкът върху таксиметров превоз на пътници по ал. 1 се дължи от данъчно

задължените лица за всеки отделен автомобил, за който е издадено разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници.

(3) *(изм. и доп. с Решение № 761 по Протокол №66 от 28.04.2023 г.)* Когато разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници е издадено през течение на годината, дължимият данък се определя по формула, съгласно чл. 61ч , ал. 1 от Закона за местните данъци и такси.

(4) Когато действието на разрешението за извършване на таксиметров превоз на пътници бъде прекратено през течение на годината, от платения данък се възстановява недължимо внесената част, определена по формула, съгласно чл. 61 ч, ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

(5) Данъкът по чл. 62 се внася преди получаване на издаденото разрешение по чл. 24 а, ал. 1 от Закона за автомобилните превози.

(6) Възстановяване на надвнесен данък по чл. 62, ал. 4 се извършва по писмено искане на данъчно задължено лице по реда на Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Настоящата наредба се приема на основание чл. 21, ал. 2 от Закона за местното самоуправление и местната администрация и чл. 1 ал. 2 от Закона за местните данъци и такси.

§2. Наредбата влиза в сила от 01.01.2021 г.

§3. С влизането в сила на тази Наредба се отменя Наредба № 16 за определяне размера на местните данъци на територията на община Ветово – приета с Решение № 69 по Протокол № 5 от 29.02.2008 г.

§4. Разпоредбите на тази наредба се прилагат, доколкото не противоречат на нормативен акт с по-висока степен.

§5. Изпълнението и контрола по изпълнението на тази наредба се осъществява от кмета на общината и/или определени от него лица.

§6. Наредбата е приета с Решение №252 по Протокол № 19 от 27.11.2020 г. на Общински съвет – Ветово.

§7. Наредбата е изменена с Решение №240 по Протокол № 24 от 23.12.2024 г. на Общински съвет – Ветово.

§8. *(нов с Решение № 295 по Протокол №29 от 30.04.2025 г.)* След датата на въвеждане на еврото в Република България, размерът на всички данъци, посочени в български лева, се превалутира и закръглява в евро, съобразно реда по чл. 12 и чл.13 от Закона за въвеждане на еврото в РБ.

Разпоредбата на **§8.** влиза в сила от датата на въвеждане на еврото в Република България, определена в Решение на Съвета на Европейския съюз за приемането на еврото в Република България, прието в съответствие с чл. 140, параграф 2 от Договора за функционирането на Европейския съюз и Регламент на Съвета на Европейския съюз, приет в съответствие с чл. 140, параграф 3 от Договора за функционирането на Европейския съюз.

Настоящата наредба за изменение и допълнение на Наредба №16 за определяне размера на местните данъци на територията на община Ветово, приета с Решение №295 по Протокол №29/30.04.2025 г. влиза в сила от 01.06.2025 г.

БЮЛЕНТ САЛИМОВ, /п/
Председател на Общински съвет - Ветово

Зона	Населени места/улици
I-ва	Гр. Ветово, гр. Глоджево, гр. Сеново, с. Смирненски,
II-ра	С. Кривня, с. Писанец

Видове патентни дейности и годишни размери на данъка

Патентни дейности	I зона	II зона
1. Средства за подслон и места за настаняване с не повече от 20 стаи —данъкът се определя в размер на ... лв. за стая според местонахождението на обекта:		
1 и 2 звезди	40 лв.	35 лв.
2. Заведения за хранене и развлечения—данъкът се определя за място за консумация, включително на открити площи, или за обект, според местонахождението на обекта:		
а) ресторанти:		
1—2 звезди	6 лв.	4 лв.
3 звезди	10 лв.	8 лв.
б) заведения за бързо обслужване:		
1—2 звезди	6 лв.	4 лв.
3 звезди	10 лв.	8 лв.
в) питейни заведения, с изключение на посочените в буква "е":		
1—2 звезди	5 лв.	3 лв.
3 звезди	6 лв.	4 лв.
г) кафе-сладкарници		
1—2 звезди	4 лв.	2 лв.
3 звезди	5 лв.	3 лв.
д) барове:		
— дневни:		
2 звезди	10 лв.	8 лв.
3 звезди	15 лв.	10 лв.
— нощни:		
2 звезди	15 лв.	10 лв.
3 звезди	20 лв.	10 лв.
е) бюфети, каравани и павилиони — за обект:	150 лв.	100 лв.
3. Търговия на дребно до 100 кв. м нетна търговска площ на обекта — данъкът се определя в размер на 4 лв. за първа зона и 3 лв. за втора зона за 1 кв. м нетна търговска площ според местонахождението на обекта.		
4. Платени паркинги — данъкът се определя в размер на 20 лв. за първа зона и 10 лв. за втора зона, за 1 брой място за паркиране според местонахождението на обекта.		
5. Дърводелски услуги — данъкът се определя в размер на 150 лв. за първа зона и 100 лв. за втора зона, според местонахождението на обекта.		
6. Шивашки, кожарски, кожухарски и плетачни услуги — данъкът се определя в размер на 150 лв. за първа зона и 100 лв. за втора зона, според местонахождението на обекта.		

7. Търговия, изработка и услуги за изделия от благородни метали — данъкът се определя в размер на 600 лв. за първа зона и 500 лв. за втора зона , според местонахождението на обекта.
8. Обущарски и шапкарски услуги — данъкът се определя в размер на 60 лв. за първа зона и 50 лв. за втора зона , според местонахождението на обекта.
9. Металообработващи услуги—данъкът се определя в размер на 150 лв. за първа зона и 100 за втора зона, според местонахождението на обекта.
10. Бръснарски и фризьорски услуги, ветеринарно-фризьорски услуги — данъкът се определя в размер на 150 лв. за първа зона и 100 лв. за втора зона , за работно място според местонахождението на обекта:
11. Машинописни и/или копирни услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. за първа зона и 180 за втора зона , на брой устройство според местонахождението на обекта.
12. Козметични услуги, поставяне на татуировки — данъкът се определя в размер на 200 лв. за първа зона и 180 лв. за втора зона , за работно място според местонахождението на обекта.
13. Маникюр, педикюр — данъкът се определя в размер на 70 лв. за първа зона и 60 лв. за втора зона , за работно място според местонахождението на обекта.
14. Часовникарски услуги — данъкът се определя в размер на 70 лв. за първа зона и 60 лв. за втора зона , според местонахождението на обекта.
15. Тапицерски услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. за първа зона и 180 лв. за втора зона , според местонахождението на обекта.
16. Автомивки; ремонт, регулиране и балансиране на гуми — данъкът се определя в размер на 300 лв. за първа зона и 190 лв. за втора зона според местонахождението на обекта:
17. Авторемонтни, автотенекеджийски, автобояджийски и други услуги по техническото обслужване и ремонта на моторни превозни средства — данъкът се определя в размер на 300 лв. за първа зона и 280 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.
18. Ремонт на електро- и водопроводни инсталации — данъкът се определя в размер на 150 лв. за първа зона и 100 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.
19. Стъкларски услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. за първа зона и 100 лв. за втора зона според местонахождението на обекта:
20. Поддържане и ремонт на битова техника, уреди, аудио-визуални уреди, климатици, ремонт на музикални инструменти — данъкът се определя в размер на 100 лв. за първа зона и 50 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.
21. Отдаване на видеокасети под наем — данъкът се определя в размер на 300 лв. за първа зона и 300 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.
22. Компаньонки и компаньони — данъкът се определя в размер на 3000 лв. за първа зона и 3000 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.
23. Масажистки и масажисти — данъкът се определя в размер на 500 лв. за първа зона и 500 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.
24. Гадатели, екстрасенси и биоенерготерапевти — данъкът се определя в размер на 2500 лв. за

първа зона и 2000 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
25. Фотографски услуги — данъкът се определя в размер на 200 лв. за първа зона и 200 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
26. Посреднически услуги при покупко-продажба, замяна и отдаване под наем на недвижими имоти — данъкът се определя в размер на 1000 лв. за първа зона и 800 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
27. Санитарни възли, наети под аренда — данъкът се определя в размер на 300 лв. за първа зона и 200 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
28. Ключарски услуги, ремонт на брави, поправка на чанти, книговезки услуги, ремонт на шевни машини — данъкът се определя в размер на 100 лв. за първа зона и 80 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
29. Ремонт на чадъри, ремонт и зареждане на запалки, ремонт на велосипеди, коминочистачни услуги — данъкът се определя в размер на 60 лв. за първа зона и 50 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
30. Заложни къщи – данъкът се определя в размер на 10000 лв. за първа зона и 8000 лв. за втора зона.		
31. Продажба на вестници, списания, българска и преводна литература — данъкът се определя в размер на 30 лв. за първа зона и 30 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
32. Ремонт на компютри, компютърна и друга електронна офис техника (копирни апарати, факс апарати, принтери и други) — данъкът се определя в размер на 300 лв. за първа зона и 300 лв. за втора зона според местонахождението на обекта.		
33. Игри с развлекателен или спортен характер — данъкът се определя за брой съоръжения според местонахождението на обекта, както следва:		
а) За развлекателни игрални автомати и други игри, функциониращи с монета или жетон, размера на данъка за брой съоръжение е 120 лв. за първа зона и 100 лв. за втора зона.		
б) За минифутбол, тенис на маса, хвърляне на стрели, пейнтбол и спийдбол, минибаскетбол, бридж, табла, размера на данъка за брой съоръжение е 20 лв. за първа зона и 10 лв. за втора зона.		
в) За зали за боулинг и кегелбан — данъкът за игрален коридор е в размер на 70 лв. , и билиард — данъкът за маса е в размер на 60 лв.		
34. Фитнес центрове и спортни зали — данъкът се определя според местонахождението на обекта, както следва:		
за 1 кв.м.	-	1,50 лв. за първа зона 1,50 лв. за втора зона
и за един фитнес уред	-	300 лв. за първа зона 300 лв. за първа зона
35. Химическо чистене, пране и гладене — данъкът се определя в размер на 133 лв. за първа зона и 133 лв. за втора зона , на брой съоръжения според местонахождението на обекта:		
36. Мелничарски услуги:		
а) За мелници за брашно — данъкът се определя в размер на 20 лв. за първа зона и 18 лв. за		

втора зона , на линеен сантиметър от дължината на млевната линия.	
б) За мелници за фураж стационарни — данъкът се определя в размер на 700 лв. за първа зона и 650 лв. за втора зона	
37. Услуги с атрактивен характер:	
а) корабчета	750 лв. на брой
б) лодки	450 лв. на брой
в) яхти	900 лв. на брой
г) джетове	900 лв. на брой
д) влакчета	30 лв. на място
е) файтони	75 лв. на място
ж) водни ски, водни планери и сърфове, водни колела, включително надуваеми, водни увеселения	150 лв. на брой оборудване
з) зимни ски (включително ски-екипировка), зимни кьнки, сноубордове, шейни	150 лв. на брой оборудване
и) въртележки, виенски колела, блъскащи се колички, велосипеди и рикши	150 лв. на място
к) детски колички и моторчета	150 лв. на брой
л) стрелбища	300 лв. на брой стрелбище
38. Обучение на водачи на моторни превозни средства — данъкът се определя за брой моторно превозно средство в следните размери:	
а) мотопеди, мотоциклети	200 лв.
б) други МПС	500 лв.
39. Услуги “Пътна помощ” на пътни превозни средства — данъкът се определя в размер на 2000 лв. за брой моторно превозно средство.	
40. Услуги със земеделска и горска техника—данъкът се определя за брой техника, както следва:	
а) комбайн — 400 лв.	
б) трактори, тракторни ремаркета, самоходни шасита и други самоходни и самодвижещи се машини — 160 лв.	
в) прикачни, навесни и стационарни машини — 15 лв.	